

خبرنگار گروه سیاست

در عصری که اعتماد عمومی به نهادهای حاکمیتی به یکی از چالش‌های اصلی جوامع تبدیل شده، شفافیت در نظام قضایی نغتهای یک ضرورت، بلکه یک راهبرد حیاتی برای حفظ عدالت و فروکاستن از شبهات سیاسی است. روز گذشته (۸ اردیبهشت ۱۴۰۴) غلامحسین محسنی اژه‌ای، رئیس قوه قضائیه در نشست شورای عالی قوه قضائیه تأکیدهایی در باره استجازه از رهبر انقلاب در مورد دادگاه‌های مبارزه با مفاسد اقتصادی ارائه کرد. البته در این میان گفته‌هایی هم وجود داشت که در گذشته چندین بار مورد تأکید اژه‌ای قرار گرفته اما ظاهر آن به نتیجه نرسیده بود. برگزاری دادگاه‌های علنی و فرایند شفاف اعاده دادرسی در مجامع قضایی می‌تواند افکار عمومی را با حقیقت پرونده‌ها آشنا کرده و از سوء تفاهم‌ها و «برداشت‌های غیرقضایی» جلوگیری کند. این موضوع از سال ۱۳۹۷ با استجازه‌ای از رهبر انقلاب برای تشکیل دادگاه‌های ویژه اقتصادی به‌طور جدی مطرح شد و با تأکیدات مکرر غلامحسین محسنی اژه‌ای، به عنوان راهی برای قضاوت مردم درباره حرفه‌ای و منصفانه بودن احکام قضایی و جلوگیری از انتشار شایعات مطرح شده است. از سوی دیگر ملاحظاتی نیز وجود دارد که فرایند شفافیت و علنی بودن دادرسی‌ها را با چالش مواجه می‌کند. اما چرا با وجود این تأکید، شفافیت کامل هنوز محقق نشده و چه پیچیدگی‌هایی در این مسیر وجود دارد؟

مبارزه با فساد تعطیل بردار نیست

موضوع دادگاه‌های علنی، به‌ویژه در رسیدگی به پرونده‌های مفاسد اقتصادی، از سال ۱۳۹۷ با استجازه‌ای از رهبر انقلاب به‌طور جدی در دستور کار قوه قضائیه قرار گرفت. این استجازه که ابتدا توسط آیت‌الله صادق آملی‌لاریجانی مطرح و در دوره‌های بعد دست‌خوش تغییرات و سپس تعلیمد شد، تلاشی برای تسریع در رسیدگی به جرائم اقتصادی و افزایش پاسخگویی قضایی بود. غلامحسین محسنی اژه‌ای، رئیس فعلی قوه قضائیه بارها بر لزوم علنی بودن دادگاه‌ها تأکید کرده و آن را راهی برای قضاوت افکار عمومی درباره حرفه‌ای بودن احکام قضایی دانسته است. او معتقد است که شفافیت می‌تواند از برداشت‌های سیاسی یا غیرقضایی در باره احکام جلوگیری کرده و اعتماد عمومی را تقویت کند.

محسنی اژه‌ای در نشست شورای عالی قوه قضائیه در روز ۸ اردیبهشت ۱۴۰۴ با تأکید بر اینکه «مبارزه با فساد تعطیل بردار نیست، به استجازه برگزاری دادگاه‌های ویژه اقتصادی با هدف مقابله سریع با اخلاک‌گران اشاره کرد و گفت که این استجازه به دستور رهبر انقلاب صادر و تغییرات مهمی در دوره‌های مختلف بر اجرای آن اعمال شد. او تأکید کرد که مبارزه با فساد به‌ویژه فساد اقتصادی و مالی امری مستمر است و قوه قضائیه با رویکردی عالمانه، حرفه‌ای و همه‌جانبه با آن مقابله می‌کند. اژه‌ای در ادامه توضیح داد که فساد پدیده‌ای مسری است که در صورت عدم مقابله به همه شئون جامعه تسری می‌یابد. او افزود که قوه قضائیه طی دهه‌های گذشته تجربیات ارزشمندی کسب کرده و قضاات مجرب و آشننا به مسائل بانکی، پولی، رمزارزی و شکرده‌های

توضیحات جدید اژه‌ای درباره وضعیت برگزاری دادگاه‌های علنی

دادگاه علنی راه عبور از شبهات سیاسی

پیچیده مفسدان تربیت شده‌اند که با عزمی جزم برای مقابله سریع و دقیق با فساد فعالیت می‌کنند.

نقشه راه عدلیه برای اقتصاد پاک

اژه‌ای توضیح داد که در مرداد ۱۳۹۷، صادق آملی‌لاریجانی، رئیس وقت قوه قضائیه با توجه به جنگ اقتصادی تحمیل شده به کشور نامه‌ای به رهبر انقلاب نوشت و درخواست تشکیل دادگاه‌های ویژه برای رسیدگی به جرائم اخلاک‌گران نظام اقتصادی را مطرح کرد. این دادگاه‌ها بر اساس قانون مجازات اخلاک‌گران در نظام اقتصادی (مصوب ۱۳۶۹) و ماده ۲۸۶ قانون مجازات اسلامی (مصوب ۱۳۹۲) طراحی شدند. ویژگی‌های مهم این دادگاه‌ها شامل علنی بودن جلسات و انتشار مذاکرات و آرای صادره، کاهش مواعد قانونی (مانند ابلاغ و اعتراض به احکام به حداکثر ۵ روز)، ممنوعیت تعلیق یا تخفیف مجازات و قطعیت احکام (به‌جز اعدام) بود. این استجازه تا مرداد ۱۳۹۹ معتبر بود.

رئیس قوه قضائیه در ادامه افزود که در مرداد ۱۳۹۹، سیدابراهیم رئیسی، رئیس وقت قوه قضائیه درخواست تعلیمد استجازه تا شهریور ۱۴۰۰ با تغییراتی مطرح کرد. این تغییرات شامل حذف انحصار وکیل (تصریماده ۴۸ قانون آیین دادرسی کیفری)، تطبیق انتشار جزئیات و اسامی متهمان با قانون آیین دادرسی کیفری و منطقی شدن مواعد اعتراض با قوانین عادی بود. همچنین، جرائم پیش از ۲۱ مرداد ۱۳۹۷ که به شعب ویژه راجع نشده بودند، از شمول رسیدگی خارج شدند. اژه‌ای همچنین تصریح کرد که از سال ۱۳۹۷، معاون اول قوه قضائیه مسئولیت نظارت بر ارجاع پرونده‌ها به شعب ویژه را بر عهده داشت و دبیرخانه‌ای در این معاونت برای پیگیری امور تشکیل شد. او اشاره کرد که شرط اصلی استجازه، تبدیل مفاد آن به قانون از طریق مجلس بود، اما با وجود تلاش‌های صورت‌گرفته در دوره‌های آملی و رئیسی، این امر محقق نشد. در ۳۰ شهریور ۱۴۰۰، اژه‌ای خود نامه‌ای به رهبر انقلاب نوشت و با اشاره به طولانی شدن روند اصلاح قانون مجازات اخلاک‌گران در مجلس به دلیل انتخابات فرایند رأی اعتماد به وزرا، درخواست «تعلیمد استجازه» را مطرح کرد. او افزود که کلیات طرح اصلاح قانون اخیراً در کمیسیون حقوقی قضایی مجلس تصویب شده، اما قوه قضائیه تا زمان تبدیل به قانون، به موافقت آیت‌الله خامنه‌ای به شرایط پیش از استجازه بازگشته است.

فقدان شفافیت به سوء برداشت‌ها دامن می‌زند

اژه‌ای بارها تأکید کرده که علنی بودن دادگاه‌ها، به‌ویژه در پرونده‌های اقتصادی به افکار عمومی اجازه می‌دهد تا درباره حرفه‌ای بودن احکام قضاوت کنند. او معتقد است که این شفافیت می‌تواند از برداشت‌های سیاسی یا غیرقضایی درباره احکام جلوگیری کند. به‌تازگی نمونه‌ای از ماجرای مشابه به این گزاره داشتیم. رئیس قوه قضائیه در جمع چالشی بین دانشجوین در روز ۲۵ فروردین ۱۴۰۴ در واکنش به بی‌ایمانی درباره‌ترینه اکبر طبری با خروج برخی افراد از پرونده جای دیش، اژه‌ای این ادعاها را رد کرد و توضیح داد که پرونده‌های حجیم ممکن است به‌بخش‌های جداگانه تقسیم شوند تا از اطلاع دادرسی جلوگیری شود. او تأکید کرد که هیچ فردی از رسیدگی خارج نشده و این شایعات ناشی از عدم شفافیت یا سوء تفاهم عمومی است. اظهاراتی که نشان‌دهنده دغدغه او برای رفع ابهامات افکار عمومی از طریق شفافیت است.

امیرعلی ابوالفتح الزامات توافقی بهتر از برجام را درگفت‌وگو با «فرهیختگان» تشریح کرد

توافق موقت، مهار اسنپ‌بک را ممکن می‌سازد

نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، روز گذشته بار دیگر تهدید به حمله نظامی به تأسیسات هسته‌ای ایران کرد و ایده خود مبنی بر لزوم برچیده شدن این تأسیسات، مشابه توافق با لیبی، را تکرار نمود. در پاسخ، سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، ضمن تأکید بر توانایی کشور در خشی سازی توطئه‌ها، اظهار داشت: «خیال‌پردازی اسرائیل که تصور می‌کند می‌تواند به ایران دیکته کند که چاره کاری انجام دهد یا ندهد، چنان با واقعیت فاصله دارد که ارزش پاسخگوئی ندارد.»
عراقچی اظهارات نتانیاهو را از این جنبه قابل توجه دانست که می‌خواهد به رئیس جمهور ترامپ دیکته کند که در دیپلماسی خود با ایران چه کاری می‌تواند یا نمی‌تواند انجام دهد! او همچنین همانندسازی مذاکرات فعلی با برجام توسط حایان نتانیاهو را اشتباه خواند و در این باره گفت: «متحدان نتانیاهو در تیم دولت پیشین آمریکا مذاکرات غیرمستقیم ایران با دولت ترامپ را به اشتباه به‌عنوان برجامی دیگر جلوه می‌دهند.»
این اظهارات، سؤالاتی در باره تفاوت رویکرد کنونی ایران با مذاکرات برجام به وجود می‌آورد. در گفت‌وگویی با امیرعلی ابوالفتح، کارشناس مسائل بین الملل، سعی شده است به این سوالات پاسخ داده شده و همچنین الزامات رسیدن به یک توافق مطلوب مورد بررسی قرار گیرد.

برجام در عمل کارایی خودش را از دست داده است

به گفته ابوالفتح، ایران از منظر خود برجام را توافقی مثبت ارزیابی می‌کرد، هر چند این توافق با انتقادات هم‌راه بود. به همین دلیل، پس از خروج آمریکا از برجام در سال ۲۰۱۸، ایران برخلاف آمریکا از این توافق خارج نشد، زیرا همچنان منافع‌ی برای کشور به همراه داشت. با این حال، با نزدیک شدن به اکتبر ۲۰۲۵، زمان انقضای قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت که برجام به آن پیوست، نیاز به توافقی جدید احساس می‌شود. از نگاه ایران، پس از انقضای این قطعنامه، برنامه هسته‌ای کشور عادی تلقی شده و فعالیت‌هایش ادامه خواهد یافت. اما کشورهای غربی، به‌ویژه آمریکا و اروپا، این دیدگاه امنیتی‌پذیرند و خواستار توافقی جایگزین برای حفظ محدودیت‌ها بر برنامه هسته‌ای ایران هستند.

ابوالفتح توضیح داد که برجام عملاً کارایی خود را از دست داده است؛ آمریکا از آن خارج شده، کشورهای اروپایی به تعهداتشان عمل نکرده‌اند و همکاری‌های ایران با چین و روسیه، فارغ از وجود برجام، ادامه دارد. از این‌رو، ایران به این نتیجه رسیده که برجام دیگر آورده‌ای برایش ندارد و باید توافقی جدید با مشخصات متفاوت طراحی شود. با این حال، جوهره اصلی برجام، یعنی پذیرش محدودیت‌هایی از سوی ایران در ازای رفع تحریم‌ها توسط آمریکا، در هر توافق جدید حفظ خواهد شد. این معادله می‌تواند در قالب توافقی دوجانبه یا چندجانبه، با محدودیت‌ها و رفع تحریم‌هایی کمتر یا بیشتر از برجام، شکل بگیرد. اگر چه توافقی به نام «برجام» دیگر وجود نخواهد داشت، روح و ماهیت آن در هر مذاکره آتی جاری خواهد بود.

ایران حداقل تا زمان بهره‌مند شدن از لغو خودکار قطعنامه‌های تحریمی باید مذاکرات را ادامه دهد

در ادامه گفت‌وگو با امیرعلی ابوالفتح، موضوع استراتژی ایران در مذاکرات هسته‌ای تا زمان انقضای قطعنامه ۲۲۳۱ در اکتبر ۲۰۲۵ و چگونگی مدیریت مذاکرات‌ برای دستیابی به توافقی جدید بررسی شد. ابوالفتح در پاسخ به این پرسش که ایران تا اکتبر ۲۰۲۵ چه استراتژی‌ای باید در پیش گیرد، اظهار داشت که منطقاً ایران باید مذاکرات را تا زمان اانقضای قطعنامه ۲۲۳۱ ادامه دهد تا از لغو خودکار قطعنامه‌های تحریمی شورای امنیت بهره‌مند شود. با این حال، وی این سؤال را مطرح کرد که آیا

در دوره‌های گذشته هم برخی احکام به دلیل شتاب‌زدگی در صدور در مراحل بالاتر نقض شدند که این امر به اعتماد عمومی لطمه زد. نمونه‌هایی مانند پرونده طبری که اژه‌ای شایعه تریزه او را تکذیب کرد، نشان می‌دهد که فقدان شفافیت می‌تواند به سوء برداشت‌ها دامن بزند. شفافیت قضایی می‌تواند استقلال بخش‌های مختلف قوه قضائیه را به رسمیت بشناسد و فرایندهای قضایی را روشن‌تر کند، به‌طوری‌که مردم بتوانند از نزدیک با روند رسیدگی‌ها آشنا شوند و قضاوت منصفانه‌تری داشته باشند. انتشار مذاکرات دادگاه‌ها همچنین می‌تواند به آگاهی عمومی و پیشگیری از جرائم کمک کند، همان‌طور که اژه‌ای اشاره کرد این امر دانش حقوقی مردم را افزایش می‌دهد، اما در این باره هم موانع و هم ملاحظات وجود دارد.

موانع وملاحظات

با وجود تأکید مکرر اژه‌ای بر شفافیت این پرسش مطرح است که چرا این سیاست به‌طور کامل اجرا نشده است؟ دراین خصوص منواعمی می‌تواند هم از درون قوه به‌عنوان موانع ساختاری و هم از بیرون قوه مثل فرایندهای تقنینی در مجلس و حساسیت پرونده‌های امنیتی، وجود داشته باشد. علاوه بر این ملاحظات‌ی هم وجود دارد که باعث می‌شود شفافیت به این روش از خیر مطلق بودن فاصله بگیرد. اگر چه از یک‌سو انتشار مذاکرات دادگاه‌ها می‌تواند نظارت مردمی بر عملکرد قضایی را تقویت کرده و از شایعات جلوگیری کند؛ اما از سوی دیگر، این شفافیت ممکن است به بدبینی نسبت به متهمانی که هنوز جر مشان ثابت نشده منجر شود و آبروی افرادی‌گنه که از خطر طر فر مز دستگاہ قضا ست را به خطر بیندازد. در جامعه ما با این تکرر و تنوع فرهنگی و اجتماعی، فشار افکار عمومی ممکن است بر برداشت‌ها از احکام اثر بگذارد، هر چند قضاات علی‌الاصول از این فشار‌ها مصونند. همچنین در برخی پرونده‌های حساس مانند مواردی که امنیت ملی یا نظم اجتماعی را تحت‌تأثیر قرار می‌دهند، رسیدگی غیر علنی ممکن است گزینه مناسب‌تری باشد و پس از اعاده دادرسی، گزارش‌های شفاف به مردم ارائه شود. این دوگانگی نشان می‌دهد که شفافیت اگرچه مطلوب است اما باید با ملاحظات دقیق و حساب‌شده با افتاح افکار عمومی اجرا شده تا از تبعات ناخواسته جلوگیری شود.

رسانه در خدمت شفافیت

با توجه به تأکید رئیس قوه قضائیه بر شفافیت و تجربیات موفق دادگاه‌های ویژه با ضمیمه گزارش‌های شفاف به‌عموم، این سیاست می‌تواند شامل انتخاب پرونده‌های مناسب برای علنی شدن باشد. مانند پرونده‌های مفاسد اقتصادی که تأثیر گسترده‌ای بر افکار عمومی دارند، باشد. تقویت زیرساخت‌های رسانه‌ای برای انتشار حرفه‌ای مذاکرات دادگاه‌ها بدون تحریف یا سوءاستفاده، نیز ضروری است. بهره‌گیری از قضاات تربیت‌شده که روز گذشته هم مورد توجه قضای القضاات قرار گرفت برای مواجهه با فضای شفاف و آگاسازی افکار عمو می از طریق رسانه‌ها در باره فرایندهای قضایی می‌تواند از برداشت‌های نادرست جلوگیری کند. همچنین تدوین دستورالعمل‌های دقیق برای رعایت موازن بین قانونی همان‌طور که اژه‌ای به قانون آیین دادرسی کیفری اشاره کرد، می‌تواند شفافیت را نظام‌مند کند. توجه به این مطالبه مؤکد رئیس دستگاه قضا می‌تواند اعتماد عمومی را تقویت کرد و باعث کاهش برداشت‌های سیاسی یا غیرقضایی درباره احکام شود.

نتانیاهو خوب می‌داند در صورت

شرارت در برنامه هسته‌ای ایران

پاسخ تهران چه خواهد بود

دیمونا

بای‌بای

نتانیاهو رو گذشته بار دیگر با تکرار تهدید حمله نظامی به تأسیسات هسته‌ای ایران مدعی شده «ما را آکتورهای هسته‌ای ایران را نابود می‌کنیم و هیچ چیزی کمتر از نابودی کامل توان هسته‌ای ایران قابل قبول نیست.»
این اظهارات با واکنش وزیر امور خارجه و سخنگوی این وزارتخانه مواجه شد. عراقچی در پاسخ به این اظهارات از توانمندی ایران برای خنثی کردن تلاش بازیگران خارجی برای خرابکاری و دیکته کردن سیاست خارجی ششان به ایران گفت. بقای، سخنگوی وزارت خارجه نیزسز تأکید کرد «هرگونه ماجراجویی و اقدام غلط علیه ایران با پاسخ کوبنده مواجه خواهد شد.»
اظهارات تکراری نتانیاهو نه‌تنها نشان‌دهنده رویکرد تهاجمی رژیم صهیونیستی است، بلکه احتمال هماهنگی این مواضع با سیاست‌های ایالات متحده برای تحت فشار قرار دادن ایران در مذاکرات هسته‌ای را نیز مطرح می‌کند که در مقابل باید از جانب تیم مذاکره‌کننده ایرانی به طرف آمریکایی تفهیم شود که در صورت نمود عینی یافتن تهدیدات نظامی اسرائیل، ایران اصلاً دست و پا بسته نیست و گزینه‌های متعددی در دسترس دارد که می‌تواند در تقابل با هرگونه ماجراجویی، هدف قرار دهد، همان‌طور که پیش از ایسن در عملیات‌های وعده صادق این توانمندی را با هدف قرار دادن پایگاه‌های هوایی نواتیم و رامون اثبات کرده و این بار هم می‌تواند با نابودی کامل آن‌ها پیام شفاف‌تری برای مهار ماجراجویی بدهد.

ایران دست بازی

برای پاسخگویی به ماجراجویی دارد

ایران در برابر هرگونه ماجراجویی نظامی رژیم صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای خود، می‌تواند اهداف استراتژیک متعددی را در داخل یا مرتبط با این رژیم هدف قرار دهد. مقرهای وزارت جنگ و ستاد کل ارتش در تل آویسو، به دلیل تمرکز تصمیم‌گیری نظامی، اهداف اولویت‌داری محسوب می‌شوند. حمله به این مراکز می‌تواند زنجیره فرماندهی رژیم را مختل کند. بندر حیفا، مرکز اصلی تجارت دریایی و پالایشگاه خلیج حیفا، از زیرساخت‌های حیاتی اقتصادی هستند. اختلال در این تأسیسات می‌تواند اقتصاد رژیم را تا حد زیادی تضعیف کند. نیروگاه‌های برق رژیم صهیونیستی، مانند نیروگاه «دیتربگ» در اشکوناه و نیروگاه «اروروت رابین» در هادرا، ستون فقرات تأمین انرژی این رژیم هستند. حملات موشکی یا سایبری به این نیروگاه‌ها می‌تواند شبکه برق را مختل کرده و بحران داخلی ایجاد کند. مرکز تحقیقات هسته‌ای «دیمونا» در صحرای نقب، قلب برنامه هسته‌ای رژیم صهیونیستی است. هر چند این تأسیسات حفاظت‌شده است، اما هدف قرار دادن آن یا زیرساخت‌های پشتیبانی اش می‌تواند پیام بازدارنده قوی ارسال کند. کشتنی‌های تجاری رژیم نیز که تاکنون توسط نیروهای یمنی هدف قرار گرفته‌اند، در صورت ماجراجویی با ضربات به مراتب سنگین‌تری از جانب ایران مواجه خواهند شد.

نتانیاهو به نفع ویتکاف بازی می‌کند

نتانیاهو در اظهارات خود مدعی شده که تنها توافقی با ایران قابل قبول است که مشابه مدل لیبی باشد، یعنی منجر به برچیده شدن کامل تأسیسات هسته‌ای ایران شود. او همچنین تهدید کرده است رآکتورهای هسته‌ای ایران را نابود خواهد کرد. این اظهارات در حالی مطرح می‌شود که مذاکرات هسته‌ای بین ایران و ایالات متحده در جریان است. نتانیاهو با طرح تهدیدات نظامی، تلاش می‌کند فضای مذاکرات بین عراقچی و ویتکاف را ملتهب کرده و ایران را تحت فشار افکار عمومی داخلی برای دادن امتیازات بیشتر قرار دهد. رژیم صهیونیستی به‌دنبال تلقین رویکرد خود به تیم مذاکره‌کننده آمریکایی است تا مذاکرات به سمتی پیش رود که منافع اسرائیل را تأمین کند.

انتفاع آمریکا از لفاظی‌ها

چگونه قطع می‌شود؟

اظهارات نتانیاهو این پرسش را مطرح می‌کند که آیا این تهدیدها با هماهنگی ایالات متحده مطرح شده‌اند یا خیر. اگرچه آمریکا ممکن است در میز مذاکرات موضوعی متفاوت از رژیم صهیونیستی داشته باشد، اما از تشدید تهدیدهای اسرائیل علیه ایران استقبال می‌کند. این تهدیدها می‌توانند تیم مذاکره‌کننده ایرانی را تحت فشار قرار دهند تا امتیازات بیشتری در مذاکرات بدهد. با این حال، ایران باید در مذاکرات هسته‌ای به ایالات متحده تذکر دهد که تهدیدهای نظامی رژیم صهیونیستی در حین مذاکرات غیر قابل قبول است. آمریکا باید از متشد منطقه‌ای خود بخواد از لفاظی‌های غیر واقع‌بینانه که خارج از توان نظامی این رژیم است، خودداری کند. همچنین، مقامات آمریکایی باید در فضای علنی مواضعی در تقابل با رویکرد تهاجمی رژیم صهیونیستی اتخاذ کنند تا نشان دهند بین سیاست‌های واشنگتن و تل آوید در این زمینه همسویی وجود ندارد. در غیر این صورت، مواضع نتانیاهو به پای آمریکا نوشته خواهد شد و این امر می‌تواند اعتماد به مذاکرات را تضعیف کند.

غیربازدارنده بودن معاهدات

انگیزه پایبندی را از بین می‌برد

هرگونه اقدام نظامی رژیم صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای ایران پیامدهای گسترده‌ای خواهد داشت. نخست، این اقدام می‌تواند به یک درگیری تمام‌عیار منطقه‌ای منجر شود که نه‌تنها رژیم صهیونیستی، بلکه متحدان آن از جمله ایالات متحده را نیز درگیر کند. دوم، چنین اقدامی می‌تواند مذاکرات هسته‌ای را به طور کامل متوقف کرده و ایران را به سمت خروج کامل از معاهده منع گسترش تسلیحات هسته‌ای (NPT) سوق دهد. معاهد‌ای که دولتی مثل اسرائیل با تن ندادن به آن، کشورها را تهدید کرده و مورد با خواست نیز قرار نمی‌گیرد، طبعاً انگیزه‌ای برای پایبندی بیشتر ایران نیز ایجاد نمی‌کند. سوم، پاسخ نظامی ایران با توجه به توانمندی‌های موشکی و بهیاد می‌تواند خسارات سنگینی به رژیم صهیونیستی وارد کند. خساراتی به مراتب سنگین‌تر از آنچه این رژیم تاکنون در نبرد با گروه‌های مقاومت منطقه متحمل شده است.